

TTT/65 - CHÚC THƯ THỨ BA Ch.65 - Các Dụ Ngôn, Sự An Ủi và Các Lời Hứa

Những điều Mặc Khải của Chúa Giêsu Kitô

Dụ Ngôn của các Quản Trị Viên Tội Tệ

Vì vậy, Đức Chúa phán:

1. Một đám đông những người đói khát, bệnh tật và trần truồng đã tiếp cận một ngôi nhà để tìm kiếm sự bố thí.
2. Chủ nhân của ngôi nhà đã liên tục chuẩn bị thức ăn để phục vụ khách du lịch tại bàn của họ.
3. Chủ sở hữu, chúa tể và là thầy của những vùng đất đó, đã đến để chủ trì các bữa tiệc.
4. Thời gian đã trôi qua, và người túng thiếu đã luôn tìm thấy nguồn bổ dưỡng và nơi trú ẩn của họ trong ngôi nhà đó.
5. Một ngày nọ, Chủ nhân đã nhận thấy rằng nước được phục vụ tại bàn bị đục, các món ăn được phục vụ không lành mạnh và ngon, và khăn trải bàn bị vấy bẩn.
6. Sau đó, ông đã gọi cho những người phụ trách chuẩn bị bàn và đã hỏi họ: Các người đã xem những chiếc khăn này, đã ném những món ăn này và đã uống thứ nước này chưa?
7. Có, thưa ngài. Họ đã trả lời.
8. Trước khi các người đưa nó cho những người đói này, hãy cho con của các người ăn nó, và nếu chúng thấy những phần ăn này là tốt, các người có thể đưa chúng cho khách.
9. Trẻ em đã lấy bánh mì, trái cây và bất cứ thứ gì đã có trên bàn, nhưng hương vị không dễ chịu, và đã có sự bất mãn và nổi loạn chống lại những người giám sát, và đã có những cuộc biểu tình gay gắt.
10. Chủ nhân sau đó đã nói với những người đang chờ đợi: Hãy đến, chờ đợi bên dưới cây này; Ta sẽ cung cấp cho các người các loại trái cây của khu vườn của Ta, và các miếng nhỏ sẽ làm hài lòng khẩu vị của các người.
11. Và với những người giám sát, Ngài đã nói: Hãy làm sạch những thứ bị vấy bẩn, loại bỏ vị đắng mà các người đã để lại trong miệng những người các người đã lừa dối. Hãy sửa đổi cho Ta vì điều này, vì Ta đã ra lệnh cho các người nhận tất cả những người đói khát, và cung cấp cho họ những món ăn ngon nhất và nước sạch, và các người đã không tuân thủ; công việc của các người không làm Ta hài lòng.

12. Chủ nhân của những vùng đất đó sau đó đã chuẩn bị [chính mình] bữa tiệc, bánh mì được thỏa mãn, trái cây ngon và chín, nước sạch và tươi mát. Sau đó, Ngài đã mời những người chờ đợi: những người ăn xin, những người bệnh và những người phong cùi, và tất cả đã ăn rất vui. Chẳng mấy chốc, họ đã khỏe mạnh và thoát khỏi bệnh tật, và đã quyết định ở lại trang trại đó.

13. Họ đã trở thành những người lao động, và đã bắt đầu làm việc trên những vùng đất, nhưng họ yếu đuối, và đã không để mình được hướng dẫn bởi lời khuyên của chủ nhân. Họ đã trộn các hạt giống khác nhau, và các loại cây trồng bị thoái hóa. Lúa mì bị nghẹn bởi cỏ dại.

14. Và khi thời điểm thu hoạch đã đến, Chủ nhân lại đã tiếp cận và đã nói: Các người đang làm gì? Đối với các người Ta đã ra lệnh để chỉ chăm sóc ngôi nhà để tiếp khách. Việc trồng cây các người đã làm là không tốt. Có những người khác phụ trách các vùng đất. Đi và dọn dẹp những cánh đồng đầy bụi gai và cỏ dại, sau đó quay trở lại chăm sóc ngôi nhà. Mùa xuân đã khô héo, bánh mì không lành mạnh và trái cây có vị đắng. Hãy làm với những người lữ hành như Ta đã làm với các người, và khi các người đã cho họ ăn và đã chữa lành những người đến với các người, khi các người đã làm cho nỗi đau của anh em mình biến mất, Ta sẽ đưa các người về nghỉ ngơi trong biệt thự của Ta. (196, 47 - 49)

Băng Qua Sa Mạc đến Thành Phố Lớn

15. Hai du khách đã đi chậm dọc theo một sa mạc rộng lớn, đôi chân đã bị đau đớn vì những bãi cát cháy. Họ đã hướng đến một thành phố xa xôi, chỉ có hy vọng đến đích đã khích lệ họ trong cuộc hành trình gian khổ, bánh mì và nước của họ đã gần như cạn kiệt. Hai người trẻ hơn đã bắt đầu suy yếu, và anh ta đã kêu người bạn đồng hành tiếp tục cuộc hành trình một mình, vì sức lực của anh ta đã làm anh ta thất bại.

16. Lữ khách lớn tuổi đã cố gắng khuyến khích chàng trai trẻ, đã nói với anh ta rằng có lẽ họ sẽ sớm tìm thấy ốc đảo nơi họ sẽ lấy lại sức khỏe đã mất, nhưng sau đó đã không lấy được lòng anh ta.

17. Ông đã nghĩ đến việc bỏ anh ta ở nơi cô đơn đó, mặc dù cũng mệt mỏi, ông đã đặt người bạn đồng hành chán nản lên vai và đã tiếp tục cuộc hành trình một cách nhọc nhằn.

18. Khi chàng trai trẻ đã được nghỉ ngơi, đang nghĩ về sự mệt mỏi mà anh ta đang khiến người đang vác mình trên vai, anh ta đã buông cổ ông ấy, đã nắm lấy tay ông ta và thế là họ đã tiếp tục cuộc hành trình.

19. Một đức tin tuyệt vời đã khích lệ trái tim một người già, thứ đã cho ông sức mạnh để vượt qua sự mệt mỏi.

20. Như ông ta đã đoán trước, kia, ở phía trước đã xuất hiện xa xa phía chân trời một ốc đảo dưới bóng mát của những cây có một suối nước đã chờ đợi họ. Cuối cùng họ đã đến đó và họ đã uống từ nước và đã được tăng sức cho đến khi họ hài lòng.

21. Họ đã ngủ một giấc ngủ ngon lành và khi thức dậy, họ đã cảm thấy rằng sự mệt mỏi của họ đã biến mất, họ không cảm thấy đói cũng không khát, họ đã cảm thấy bình yên trong lòng và đã có sức khoẻ để đến thành phố mà họ đang tìm kiếm.
22. Họ có thể đã không muốn rời khỏi nơi đó, nhưng cần phải tiếp tục cuộc hành trình. Họ đã đổ đầy bình của mình với nước trong vắt, tinh khiết và đã tiếp tục cuộc hành trình.
23. Lữ khách lớn tuổi đã từng là người hỗ trợ của chàng trai trẻ nói: Chúng ta hãy sử dụng nước mà chúng ta mang theo một cách tiết kiệm, có thể chúng ta sẽ gặp nhau trên con đường mà một số người hành hương vượt qua vì mệt mỏi, chết vì khát hoặc bệnh tật và nó sẽ cần thiết để cung cấp cho họ những gì chúng ta đang mang.
24. Chàng trai trẻ đã phản đối nói rằng, sẽ không hợp lý khi chia sẻ, rằng điều đó thậm chí không đủ cho họ; rằng trong trường hợp như vậy, vì họ đã trải qua rất nhiều nỗ lực để có được yếu tố quý giá đó, họ có thể bán nó với giá họ muốn.
25. Không hài lòng với câu trả lời này, người lớn tuổi đã trả lời rằng, nếu họ mong muốn có được sự bình an trong tinh thần, họ nên chia sẻ nước với những người có nhu cầu.
26. Bực mình, chàng trai trẻ đã nói rằng, anh ta thích tự mình tiêu thụ nước trong bình trước khi chia sẻ nó với bất kỳ ai mà anh ta sẽ gặp trên đường đi.
27. Một lần nữa, tình trạng của người lớn tuổi đã được thực hiện, vì theo sau họ, một đoàn lữ hành, bao gồm đàn ông, phụ nữ và trẻ em, bị lạc trong sa mạc và đang trên bờ vực bị diệt vong.
28. Người lớn tuổi tốt bụng đã nhanh chóng tiếp cận những người mà ông ta cho uống nước. Lữ khách đã cảm thấy khoẻ lại ngay lập tức, người bệnh đã mở mắt cảm ơn người lữ khách già, và những đứa trẻ đã không ngừng khóc vì khát. Đoàn xe đã trở dậy và đã tiếp tục cuộc hành trình.
29. Đã có một sự bình an trong trái tim của người lữ khách hào phóng, trong khi người kia thấy bình của mình trống rỗng, với sự báo động nói với người bạn đồng hành rằng, họ nên quay lại tìm kiếm suối nước để bổ sung lượng nước mà họ đã tiêu thụ.
30. Chúng ta không nên quay đầu lại, người du lịch tốt bụng nói, vì nếu chúng ta có niềm tin, chúng ta sẽ tìm thấy ốc đảo mới nếu chúng ta đi tiếp.
31. Nhưng chàng trai trẻ đã nghi ngờ, Anh ta đã sợ và đã muốn nói lời tạm biệt với người bạn đồng hành của mình ngay tại đó, để quay lại tìm kiếm suối nước. Những người đã từng là anh em trong một sự nghiệp chung đã bị tách ra. Trong khi một người đã tiếp tục tiến về phía trước trên con đường, tràn đầy niềm tin vào định mệnh của mình, người còn lại, đã nghĩ rằng mình có thể chết trên sa mạc, đã chạy về phía suối nước bị ám ảnh bởi nỗi sợ chết trong lòng.

32. Cuối cùng, anh ta đã đến thở hổn hển và mệt mỏi, và với sự hài lòng, anh ta đã uống cho đến khi hết khát, đã quên đi người bạn đồng hành mà anh ta đã cho phép đi một mình, cũng như thành phố mà anh ta đã từ bỏ, đã quyết định ở lại và sống trong sa mạc. .

33. Không lâu sau đó, một đoàn lữ hành, gồm những người đàn ông và phụ nữ đã kiệt sức đi qua gần đó, họ lo lắng tiếp cận để uống nước từ suối nước.

34. Nhưng đột nhiên một người đàn ông đã xuất hiện, người đã không cho phép họ uống và nghỉ ngơi, trừ khi họ trả cho anh ta những lợi ích đó. Đó là vị du khách trẻ tuổi đã chiếm hữu ốc đảo, đã biến mình thành chúa tể của sa mạc.

35. Những người đàn ông đó khi đã nghe anh ta nói thì buồn bã, vì họ nghèo và họ không thể mua được kho báu quý giá đó sẽ thỏa mãn cơn khát của họ. Cuối cùng, đã tước đi những gì họ mang theo, họ đã mua một ít Nước để giải tỏa cơn khát tuyệt vọng và đã tiếp tục cuộc hành trình.

36. Chẳng mấy chốc, người đàn ông đó đã tự biến mình từ một vị lãnh chúa thành một vị vua, vì những người đi qua con đường đó không phải lúc nào cũng nghèo, cũng có những người mạnh mẽ có thể ban phát tài sản cho một ly nước.

37. Người đàn ông này không còn suy nghĩ gì thêm về thành phố nằm ngoài sa mạc, và ít hơn nhiều đối với người bạn đồng hành đã mang anh ta trên vai, đã cứu anh ta khỏi bị diệt vong trong vùng hoang dã đó.

38. Một ngày nọ, anh đã nhìn thấy một đoàn lữ hành đang đến gần, chắc chắn đang tiến về thành phố lớn, nhưng anh đã ngạc nhiên thấy rằng những người đàn ông, phụ nữ và trẻ em đó đang bước đi đầy sức mạnh và niềm vui, hát một bài thánh ca.

39. Người đàn ông này không thể hiểu những gì anh ta tuân theo và sự ngạc nhiên của anh ta còn lớn hơn khi anh ta nhìn thấy người từng là bạn đồng hành của anh ta điểu hành ở đầu đoàn lữ hành.

40. Đoàn xe đã dừng lại trước ốc đảo, trong khi hai người đàn ông đã nhìn nhau, vô cùng ngạc nhiên; Cuối cùng, Người cư ngụ trong ốc đảo đã hỏi người bạn đồng hành cũ của mình: Nói cho tôi biết, làm thế nào có thể có những người đi qua sa mạc này mà không khát hoặc cảm thấy mệt mỏi?

41. Lý do là vì bên trong, anh tự hỏi điều gì sẽ xảy ra với anh vào ngày mà không ai đến gần để xin nước hay chỗ ở.

42. Người lữ khách tốt bụng đã nói với người bạn đồng hành của mình: Tôi đã đến thành phố lớn, nhưng trên đường đi, tôi đã không chỉ gặp phải người bệnh, mà còn nhười khát, thất lạc, mệt mỏi và tôi đã hồi sinh mọi người với niềm tin đã hồi sinh tôi, và do đó, từ ốc đảo đến ốc đảo một ngày nọ, chúng tôi đã đến cổng của thành phố lớn.

43. Ở đó, tôi đã được Chúa tể của Vương quốc đó triệu tập, người đã thấy rằng tôi quen thuộc với sa mạc và tôi đã tỏ ra thương hại cho tất cả du khách, đã giao cho tôi nhiệm vụ trở về và trở thành người hướng dẫn và cố vấn dọc theo con đường khó khăn của những người lữ hành .

44. Ở đây tôi một lần nữa hướng dẫn một đoàn lữ hành khác mà tôi phải đưa đến thành phố lớn. Và bạn, điều gì đã đưa bạn đến đây? Ông đã hỏi người trẻ còn ở ốc đảo. Đã xấu hổ, sau đó anh ta đã im lặng.

45. Sau đó, người lữ khách tốt bụng đã nói với anh ta: Tôi biết rằng bạn đã biến ốc đảo này thành của mình; rằng bạn bán nước của nó và bạn tính phí cho nơi trú ẩn: những lợi ích này không phải của bạn, chúng đã được đặt vào sa mạc bởi một sức mạnh Thần Thánh, được sử dụng bởi bất cứ ai cần chúng.

46. Bạn có thấy những đoàn người này không? Họ không cần ốc đảo vì họ không cảm thấy khát, cũng không mệt mỏi, tôi đã truyền cho họ thông điệp rằng Cha của thành phố vĩ đại truyền cho tôi để họ phát sinh, tìm thấy sức mạnh ở mỗi bước với một mục tiêu là họ phải đạt đến Vương quốc đó.

47. Để suối nước này lại cho những người khát, để những người chịu đựng sự khắc nghiệt của sa mạc có thể tìm thấy sự nghỉ ngơi và làm dịu cơn khát của họ trong đó.

48. Niềm kiêu hãnh và ích kỷ của bạn đã làm bạn mù quáng, nhưng thật tốt khi trở thành chúa tể của ốc đảo nhỏ này, khi bạn sống ở nơi cô đơn này, và có phải đã không cho phép mình biết về thành phố tuyệt vời mà cả hai chúng ta đang tìm kiếm không? Bạn đã quên mục tiêu đó là cho cả hai chúng ta sao?

49. Người đàn ông trẻ đó đã lắng nghe người đã là bạn đồng hành trung thành và không ích kỷ của mình trong im lặng, đã bật khóc vì cảm thấy hối hận vì lỗi lầm của mình, và đã xé bỏ tài chính sai lầm của mình, Anh ta đã đi tìm điểm xuất phát là nơi sa mạc đã bắt đầu, để đi theo con đường đưa anh đến thành phố lớn; nhưng bây giờ, anh ta đi dọc theo con đường được chiếu sáng bởi một ánh sáng mới, đó là đức tin và tình yêu đối với đồng loại của mình.

50. Ta là Chúa Tể của Thành Phố Vĩ Đại và Êliah là người lớn tuổi trong câu chuyện ngụ ngôn của Ta, Ông ta là tiếng nói của một người khóc trong hoang địa, đó là Người lại thể hiện mình giữa các con, để hoàn thành sự mặc khải mà Ta đã cho các con thấy trong việc biến hình trên Núi Tabor.

51. Đi theo Êliah, Ôi! Những người yêu dấu của Ta, và mọi thứ sẽ thay đổi trong cuộc sống của các con; tất cả sẽ được biến đổi trong sự tôn thờ và lý tưởng của mình.

52. Các con có tin rằng sự thờ phượng không hoàn hảo của mình sẽ là vĩnh cửu không? Không, các môn đệ; ngày mai, khi tinh thần của các con trông thấy thành phố vĩ đại phía chân trời, anh ta sẽ nói như Thầy của mình: Vương quốc của Ta không thuộc về thế giới này. (28, 18 - 40)

Dụ Ngôn: Sự Vĩ Đại của một Vị Vua

53. Ngày xưa đã có một vị Vua bị bao vây bởi các đối tượng của mình đang ăn mừng chiến thắng, một dân tộc nổi loạn, giờ đã trở thành chư hầu của ông ta.

54. Nhà Vua và các đối tượng của ông đã cổ vũ chiến thắng của họ, và Nhà Vua đã nói: Sức mạnh của cánh tay Ta đã chiến thắng và mở rộng vương quốc của Ta. Tuy nhiên, Ta sẽ yêu người bị chinh phục như Ta yêu các người vậy, và cho họ những vùng đất tuyệt vời của sự thống trị của Ta để canh tác vườn nho. Và cũng như Ta yêu họ, Ta muốn các người cũng yêu họ.

55. Thời gian đã trôi qua, và trong số những người đó, bị chinh phục bởi tình yêu và công lý của vị Vua đó, một người đàn ông nổi loạn đã trỗi dậy chống lại Chúa tể của anh ta, và anh ta đã cố giết Ngài trong lúc Ngài ngủ, mặc dù anh ta đã chỉ thành công trong việc làm cho Ngài bị thương.

56. Đối mặt với tội ác của mình, người đàn ông đó đã trốn chạy một cách kinh hoàng để ẩn mình trong những khu rừng tối tăm nhất, trong khi Nhà Vua đã khóc vì sự tài tình của anh ta, và vì sự vắng mặt của anh ta, bởi vì Ngài rất yêu anh ta.

57. Trong chuyến bay của mình, người đàn ông đã bị bắt làm tù binh của một dân tộc là kẻ thù của Nhà vua, và khi anh ta bị buộc tội là một đối tượng của vị Vua mà anh ta không nhận ra, anh ta đã tuyên bố lớn tiếng rằng anh ta đã chạy trốn vì đã cố giết Vị Vua đó. Nhưng họ đã không tin, và anh ta đã bị kết án là bị tra tấn và bị đốt cháy tại cây cọc.

58. Cũng giống như đã bị đổ máu, anh ta đã sẵn sàng để bị quăng vào ngọn lửa, Nhà Vua tình cờ đã đi ngang qua với các đối tượng của mình để tìm kiếm phiến quân. Nhìn thấy những gì đang xảy ra, Nhà Vua đã giơ tay và gọi cho những kẻ hành quyết: Các người đang làm gì vậy, các người là những người nổi loạn phải không? Và với giọng nói uy nghiêm và chỉ huy của Vua, những kẻ nổi loạn đã phủ phục trước Ngài.

59. Đối tượng vô ơn, người bị trói vào cọc chờ đợi thi hành án, đã ngạc nhiên và vui thú khi thấy nhà Vua đã không chết, và bây giờ Ngài đã tiếp cận từng bước một để cởi trói cho anh ta.

60. Nhà Vua đã lấy phiến quân khỏi cọc và đã chữa vết thương. Ngài đã rót rượu vào giữa đôi môi, đã mặc cho anh những bộ vest trắng mới, và sau khi đặt một nụ hôn lên trán anh, đã nói với anh: tội tớ của Ta, tại sao người đã rời xa Ta? Tại sao người đã làm Ta bị thương? Đừng trả lời bằng lời. Ta chỉ muốn cho người biết rằng Ta yêu thương người, và Ta nói với người bây giờ: Hãy đến và theo Ta.

61. Những người đã chứng kiến cảnh từ bi đó, đã kinh ngạc và đã hoán cải, và đã thốt lên: Vinh Danh Chúa, Vinh Danh Chúa, và đã tuyên bố mình là những đối tượng ngoan ngoãn của nhà Vua.

Những người sau đó đã không nhận được gì ngoài sự tốt lành của vị Chúa tể của họ, và đối tượng đã từng nổi loạn, đã ngạc nhiên khi nhận được rất nhiều tình yêu từ Vua của mình, đã đầu phục những công việc hoàn hảo của Ngài và đã quyết tâm trả lại những bằng chứng về tình yêu vô hạn, bằng cách yêu thương và tôn kính Chúa của họ mãi mãi .

62. Ở đó, dân Ta, các con có Lời của Ta rõ ràng. Con người đấu tranh chống lại Ta, và do đó đánh mất tình bạn của họ đối với Ta.

63. Ta đã gây thiệt hại cho con người điều gì? Giáo Lý hoặc Luật của Ta đã gây hại gì cho họ?

64. Hãy hiểu rằng, nhiều lần như các con xúc phạm Ta, cùng số lần các con được tha thứ, nhưng sau đó các con phải tha thứ cho kẻ thù của mình như nhiều lần khi họ xúc phạm mình.

65. Ta yêu các con. Và nếu các con rời xa Ta một bước, Ta sẽ bước về phía các con, và nếu các con đóng cửa các đền thờ của mình chống lại Ta, Ta sẽ gọi cho đến khi các con mở chúng cho Ta bước vào. (100, 61 - 70)

Phước Lành

66. Phúc cho người kiên nhẫn chịu đựng nỗi buồn của mình, vì anh ta sẽ tìm thấy trong sự hiền lành của chính mình sức mạnh để tiếp tục vác thập giá theo con đường tiến hóa của mình.

67. Phúc cho người khiêm tốn chịu đựng sự sỉ nhục và biết cách tha thứ cho những người đã xúc phạm anh ta, vì Ta sẽ mang lại công lý cho anh ta. Nhưng khốn thay cho những người phán xét việc làm của anh em mình, vì đến lượt họ sẽ bị phán xét!

68. Phúc cho người tuân theo mệnh lệnh đầu tiên của Luật pháp của Ta, yêu mến Ta hơn tất cả mọi thứ được tạo ra.

69. Phúc cho người cho phép Ta phán xét nguyên nhân của mình, cho dù đó là công bằng hay bất công. (44, 52 - 55)

70. Phúc cho người tự hạ mình xuống trên trần gian, vì Ta sẽ tôn cao anh ta. Phúc cho anh ta là người bị vu khống, vì Ta sẽ làm chứng về sự vô tội của anh ta. Phúc cho người làm chứng cho Ta, vì Ta sẽ ban phước cho anh ta. Và Người bị từ chối vì thực hành Giáo Lý của Ta, Ta sẽ nhận ra anh ta. (8, 30)

71. Phúc cho những người ngã xuống và chỗi dậy , đang khóc lóc và chúc tụng ngợi khen Ta; những người bị tổn thương bởi chính anh em của họ, tâm sự với Ta sâu thẳm trong lòng họ. Những người nhỏ bé và buồn khổ, bị chế giễu, nhưng nhu mì, và vì lý do đó mạnh mẽ về tinh thần, thực sự là môn đệ của Ta. (22, 30)

72. Phúc cho anh ta là người ca ngợi Thánh Ý của Chúa, người được ân huệ là người ca ngợi hoàn cảnh cay đắng của chính mình, vì biết rằng nó làm sạch vết bẩn của mình, vì anh ta đang thúc giục các bước chân của mình lên núi tâm linh. (308, 10)

73. Tất cả đang chờ ánh sáng của một ngày mới, bình minh của hòa bình sẽ là khởi đầu của một Kỷ Nguyên mới. Những người bị áp bức đang chờ ngày giải phóng của họ, trong khi niềm hy vọng cho nhựa thơm cho người bị bệnh sẽ trở lại với họ sức khỏe, sức mạnh và hạnh phúc của họ.

74. Phúc cho những người biết cách chờ đợi đến giây phút cuối cùng, vì những gì họ đã mất sẽ được trả lại với sự gia tăng. Ta chúc phúc cho sự chờ đợi của họ, vì đó là bằng chứng cho niềm tin của họ vào Ta. (286, 59 - 60)

75. Phúc cho những người trung thành; ban phước cho những người vẫn mạnh mẽ, cho đến khi kết thúc sự thử thách. Phúc cho những ai không lãng phí sức lực do giáo huấn của Ta truyền cho, vì trong những lúc cay đắng sắp tới, sẽ vượt qua những thăng trầm của cuộc sống bằng sức mạnh và ánh sáng. (311, 10)

76. Phúc cho những người ca ngợi Ta trên bàn thờ của Đấng Tạo Hóa và những người biết cách nhận lấy hậu quả của lỗi lầm của họ bằng sự khiêm nhường, không quy kết chúng cho hình phạt của Thiên Chúa.

77. Phúc cho những người biết làm theo Thánh Ý Ta và chấp nhận thử thách của họ với sự khiêm nhường. Tất cả họ sẽ yêu mến Ta. (325, 7 - 8)

Sự Khích Lệ cho Sự Phát Triển

78. Phúc cho những người có lòng khiêm nhường và đức tin cầu xin Ta cho tinh thần của họ tiến bộ, vì họ sẽ nhận được những gì họ yêu cầu của Cha mình.

79. Phúc cho những người biết chờ đợi, vì lòng từ bi của Ta sẽ đến tay họ vào đúng thời điểm.

80. Học cách xin và cũng chờ đợi, biết rằng không có gì thoát khỏi lòng từ bi của Ta. Tin tưởng rằng, Thánh Ý của Ta sẽ được thể hiện trong từng nhu cầu và thử thách của các con. (35, 1 - 3)

81. Phúc cho những ai mơ về một Thiên Đường của Hòa Bình và Hòa Hợp.

82. Phúc cho những người đã bị khinh miệt và nhìn thấy một cách thờ ơ với những điều tầm thường của sự thừa thãi, những điều phù phiếm và đam mê không tốt cho con người, và ít hơn cho tinh thần của anh ta.

83. Phúc cho những người đã gạt bỏ các tập tục cường tín không dẫn đến đâu, và đã tránh xa những niềm tin cổ xưa và sai lầm để nắm lấy sự thật tuyệt đối, không tô điểm và trong sạch.

84. Ta chúc lành cho những người từ bỏ bên ngoài để đi vào suy ngẫm, tình yêu và bình an bên trong, vì họ hiểu rằng bình an không phải do thế giới này cung cấp, nhưng có thể được tìm thấy bên trong chính mình.

86. Phúc cho anh ta là người lắng nghe, đồng hóa và thực hành những giáo huấn của Ta, vì anh ta sẽ biết cách sống trong thế giới, cũng như biết cách chết cho thế giới này và khi thời gian đến, sẽ thức tỉnh đến cõi vĩnh hằng.

87. Phúc cho ai tìm tòi sâu sắc trong Lời của Ta, bởi vì anh ta đã học được lý do của nỗi đau, và ý nghĩa đằng sau sự bồi thường và chuộc tội, và vì vậy thay vì trở nên tuyệt vọng hay báng bổ, và do đó làm tăng thêm nỗi buồn về niềm tin và hy vọng cho cuộc đấu tranh, để sức nặng của cảm giác tội lỗi của anh mỗi ngày giảm đi, và chiếc cốc anh ta phải bớt cay đắng.

88. Sự thanh thản và bình an dành cho những người có đức tin chấp nhận Thánh Ý của Cha họ. (293, 45 - 47)

89. Sự tiến bộ của các con, hoặc sự tiến hóa, sẽ cho phép các con tìm thấy sự thật của Ta, và cảm nhận sự hiện diện Thiêng Liêng của Ta, trong tâm linh, giống như trong mỗi việc làm của Ta. Sau đó Ta sẽ nói với các con: Phúc cho những người biết cách nhìn thấy Ta trong mọi thứ, vì chính họ là những người thực sự yêu mến Ta. Phúc cho những người biết cảm nhận Ta bằng tinh thần của họ, và thậm chí thông qua hình thức vật chất của họ, vì đây là những người đã cảm nhận được toàn bộ con người họ, những người đã thực sự trở nên tâm linh. (305, 61 - 62)

90. Các con biết rằng, từ ngai vàng của Ta, Ta bao bọc Vũ Trụ trong sự bình an và phước lành của Ta.

91. Tất cả được ban phước bởi Ta mỗi giờ và trong mỗi khoảnh khắc.

92. Không có lời nguyền hay sự ghê tởm nào từ Ta dành cho con cái Ta, và vì vậy mà không phân biệt giữa những người tội lỗi và công chính, Ta làm cho phước lành của Ta, nụ hôn tình yêu và bình an của Ta giáng xuống tất cả chúng sinh. (319, 49 - 50)

Bình An của Ta Ở với Các Con.